

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Ετησία διὰ μὲν τοὺς ἐνταῦθα κ.
κ. συνδρομητὰς δρ. δικτ. 12.
Ἐξαμηνία » » 6.
Διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ λοιπῇ
Ἑλλάδι ἐτησία . . . δρχ. 12.
Ἐξαμηνία » » 7.
Διὰ τοὺς ἐν τῇ Τουρκίᾳ ἐ-
τησία φράγ. 15.
Διὰ τοὺς ἐν Εὐρώπῃ » 20.
Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται λ. 30.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

«Δὴ δὲ καὶ τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος καθάπερ τιτὰς θεοὺς δευτέρους συντηρεῖν καθ' ἣ παραβα-
ρειν τις αὐτοὺς ἢ γενομένην ἐπιχειρῇ, σπουδῇ πάσῃ κωλύειν καὶ πάντα τρέπον ἐναντιοῦσθαι».
(ΙΕΡΟΚΛΗΣ).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι
τῶν 10 στίχ. δραχ. 4.
Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα
τὸν στίχον Λεπ. 20.
Διατρίβαι γίνονται δεκταὶ εὐ-
σχήμως γεγραμμένα καὶ μη-
δαμὼς καθαπτόμεναί τινος βα-
ναύως ἢ χλευαστικῶς.
Διὰ πᾶσαν διατρίβην τὸν
στίχον λεπτ. 40.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΧΙΟΥ

Ο ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΣ.

Εἰδοποιουνται οἱ Κ. Κ. Μετόχοι τῆς Τραπεζῆς
Χίου ὁ «Ἀρχάγγελος» ὅτι συμφώνως τῷ ἄρθρῳ
39 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἑταιρίας συνέρχεται ἐν
τῷ Γραφείῳ τῆς Τραπεζῆς κατὰ τὴν 1/13 τοῦπροσε-
χούτος Μαρτίου ὥρα 10 Π. Μ. ἡ Γενικὴ τῶν Μετό-
χων Συνέλευσις ὅπως καθυποβλήθῃ αὐτῇ ὁ Ἰσολο-
γισμὸς τῆς Τραπεζῆς μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου
λήξαντος ἔτους καὶ ἡ Ἐκθεσις τῶν ἐργασιῶν αὐ-
τῆς.

Οἱ θέλοντες ἐκ τῶν Κ. Κ. Μετόχων νὰ λάβωσι
μέρος εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν ὀφείλουσι συμφώ-
νως τῷ ἄρθρῳ 38 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἑταιρί-
ας νὰ καταθέσωσι τοὺς τίτλους τῶν ἑνα μηνῶν πρὸ
τῆς ἡμέρας τῆς συνεδριάσεως, ἐν Χίῳ μὲν εἰς τὸ
ταμείον τῆς Τραπεζῆς, ἐν Κωνσταντινουπόλει δὲ
παρὰ τῇ Τραπεζῇ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐν
Ἀθήναις παρὰ τῇ Ναυτικῇ Τραπεζῇ ὁ «Ἀρχάγ-
γελος» ἐπὶ ἀποδείξει.

Δύνανται δὲ καὶ ν' ἀντιπροσωπευθῶσι δι' ἐγγρά-
φου ἐπὶ τούτῳ δηλώσεως αὐτῶν πρὸς τὴν Τράπε-
ζαν.

Χίος τὴν 2 Ἰανουαρίου 1876.

Ὁ Διευθυντής

Ε. Α. ΚΑΡΑΒΑΣ.

Ἔξω Αἰδῶς!

Τὴν ῥῆσιν ταύτην ἔλαβεν ὡς σημαίαν, φαίνεται,
ἡ «Ἐφημερίς τῆς Πετρούπολεως» εἰς ὅλας τὰς

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

Ἀπὸ τὰ Χανιά τῆς νήσου Κρήτης ἐλάβομεν ἑν-
τυπον τὸ κατωτέρω καταχωριζόμενον, ὅπερ ἀναδη-
μοσιεύομεν θεωροῦντες αὐτὸ ἄξιον λόγου, πᾶσα
σύστασις πρὸς ἀνάγνωσιν αὐτοῦ περιττὴ ἀποβαίνει
ἐκ μέρους μας.

Τῷ Κρήτης ὁ Ὄργανισμός,
Τοῦ ντουβλετιοῦ ὁ στολισμός.

Θέ μου δός μου φώτισι καὶ δύναμι καὶ λόγο
μὲ τὴ δική σου θέλησι, με τὸ δικό σου Νόμο,
νὰ πῶ καὶ ἐγὼ μὴ συμβουλή καλὴ γὰρ τὴ πατρίδα,
ἐπ' αὐτὴν γεννήθηκα καὶ ἐγὼ, ἐπ' αὐτὴν ἦλθον ἰδεῖν
τὴν ἀγαπῶ καὶ τὴ ποιῶ ὡς εἶμαι καὶ παιδί της,
βράχος καλλὴ τὸν νάμουνα τῇ κακομοίρᾳ Κρήτης,
νὰ μὴν θωροῦν τὰ μάθια μου, νὰ μὴν γροικούν τ' αὐτιά μου,
ὅταν ἀπὸ πέτρα θά 'μαι γὰρ ἄν' πέτρα καὶ ἡ καρδιά μου.
ἐγὼ θὰ πῶ τὰ δίκια σας θαρρῶ μὲ πᾶσα τάξι,
μὰ θέλω καὶ τὴ συμβουλή καθεὶς σας νὰ φυλάξῃ,
γιατ' ἂν δὲ τὴ φυλάξετε, θὰ βγῇ γὰρ τὸ κακό σας,
τότε δὲν εἶναι σφάλμα μου, μόνον νὰ εἰδικό σας
δὲν εἶν' δική μου συμβουλή μόνον νὰ τοῦ Θεοῦ μου,
ποῦ μοῦ περὶ πᾶς τὴν γὰρ καλὸ τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ μου.

περὶ Ἑλλάδος καὶ περὶ Ἑλλήνων σκέψεις τῆς· τὸ
φύλλον τοῦτο ἀνέκαθεν, ὡς ὄργανον συστήματος
δεσποτικοῦ, ἀπέδειξε τάσεις ὀπισθοδρομικὰς καὶ
συνάμα ἀνθελληνικὰς. Ἐμελλεν ὅμως εἰς τὰς τε-
λευταίας αὐτοῦ Ἀθηναϊκὰς πληροφορίας βασιζόμε-
νον νὰ ὑπερβῇ αὐτὸ ἑαυτὸ, νὰ ὑπερπηδῇ πάντα
φραγμὸν καὶ ν' ἀποδείξῃ μίαν ἐπιφορὰν καὶ ὑπέρ
ποτε ἐναργέστερον, ὅτι οἱ ὑποβολεῖς του, ἀνθρωποι
πρὸ πολλοῦ πασίγνωστοι καὶ ἀνεκκλήτως δεδικα-
σμένοι, δὴ μόνον ὕλας γνωρίζουσι νὰ εἰσαγάγω-
σιν εἰς τὰς ἀνουςίας καὶ ἀνοσίους φιλολογικοπο-
λιτικὰς σκευασίας των, τὴν ἀφροσύνην καὶ τὴν ἀ-
ναίδειαν.

Αἱ μωραὶ αὗται φλυαρίαι τῶν θυμιατοφόρων καὶ
σταυροφόρων τοῦ Σλαβισμοῦ ἤθελον εἶσθαι ἀνάξια
πάσης ἀπαντήσεως, ἂν δὲν διέστρεφον μὲ αὐθάδη
τόλμην καὶ τὴν χυεσινὴν μας ἱστορίαν, ἥτις εἶναι
παρούσα εἰς ὅλων σχεδὸν τῶν Ἑλλήνων τὴν μνή-
μην καὶ ἐπισημοτάτας πράξεις ἀναγομένας εἰς τὸ
δημόσιον τῆς Εὐρώπης δίκαιον· ἂν δὲν ἔτεινον εἰς
τὸ νὰ φέρωσι καιρίαν βλάβην κατὰ τῶν τιμαλφε-
στέρων τῆς πατρίδος μας συμφερόντων, ἂν δὲν ἐ-
ξυβρίζον μὲ ἀσεβῆ θρασυτητα τὸ ἔθνος μας ὀλο-
κληρον· ἀλλὰ, ὡς ἔλεγον οἱ ἐνδεῶς ἡμῶν πρό-
γονοι :

«Αἰσχρὸν σιγᾶν Ἑλλάδος ὅλης ὑβριζομένης».

Διὰ τοῦτο ἂν καὶ δεινῶς ἀποδυσπετοῦντες πρὸς
τὸ ἄχαρι ἔργον τοῦ ν' ἀνακινήσωμεν τὰς ἐν τοῖς
βορβόροις τοῦ Ῥωσικοῦ φύλλου συσσωρευμένας
ἀκαθαρσίας, θέλομεν ἐπιχειρῆσαι ἐν τούτοις ν' ἀνα-
σκευάσωμεν τὰς κατὰ τοῦ ἔθνους καὶ τῶν ἐντιμο-
τέρων συμπολιτῶν μας ἀγενεῖς συκοφαντίας, διὰ
τῶν ὁποίων ἐκόσμησαν τὰς τελευταίας πρό πάντων

στήλας τῆς ἐφημερίδος των οἱ σκότιοι τοῦ πανσλα-
βισμοῦ θιασῶται, καθότι θεωροῦμεν ὡς ἱερὸν καθή-
κον παντός Ἑλλήνου νὰ καταστήτῃ πασιφανῇ τὴν
καλὴν πίστιν τῶν καλῶν τούτων ἀνθρώπων.

Καὶ πρῶτον, οἱ εὐγενεῖς ὁμόδοξοί μας οὗτοι, ἐ-
κίρυσαν πόλεμον ἄσπονδον κατὰ τῶν σχετικῶς
καλλιτέρων μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας καὶ
κατ' αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ σημερινοῦ ὑπουργείου. Ποίας
καὶ πόσας θυσίας δὲν ἔκαμαν οἱ δυστυχεῖς οὗτοι
ὑβριζόμενοι, πόσον δὲν ἀπεμακρύνθησαν τῶν συμ-
φερόντων τῆς πατρίδος των, πόσον δὲν ἐσμίκρυναν,
δὲν ἐταπεινώσαν ἑαυτοὺς, ποσάκις δὲν ἔκλιναν γό-
νυ ἐνώπιον τῶν Ἰσλαμικῶν καὶ τῶν Φιλιστινῶν,
ποίας παραχωρήσεις δὲν τοῖς ἔκαμαν, πόσον δὲν
ἐψύχρανεν τὰς καρδίας τῶν συμπολιτῶν των, πό-
σον δὲν ἀπώλεσαν ἐκ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀλλοτε κοι-
νῆς συμπαθείας καὶ ὑπολήψεως, ὅπως δυσωπήσωσι
καὶ ἐξευμενίσωσι τοὺς ἀπλήστους καὶ ἀχορέστους
ὑβριστὰς των! Ἀλλ' ὅχι· μένει ἀκόμη εἰς τοὺς ἄν-
δρας τούτους σπινθήρ τις εὐγενῶν αἰσθημάτων,
αἰδοῦς, πατριωτισμοῦ καὶ εὐσυνειδησίας· παρέδω-
καν, ναί, σημαντικὸν μέρος τῆς ἱερᾶς ἐθνικῆς κλη-
ρονομίας εἰς τοὺς ἀδδερφάγους ἐποφθαλμιῶντας αὐ-
τὴν, ἀλλ' ἡ συνειδήσις των δὲν τοῖς ἐπιτρέπει νὰ
τὴν παραδώσωσιν ὀλόκληρον. Πρέπει λοιπὸν, λέ-
γουσιν, οἱ ἄνθρωποι τῆς ἀγίας Ῥωσσίας, νὰ στιγμα-
τισθῶσι, νὰ κολαφισθῶσι, νὰ συρῶσιν εἰς τὸν βόρ-
βορον οἱ δύσχερστοι οὗτοι καὶ δυσήνιοι Ἑλληνες,
εἴτε ὑπουργοὶ τυγχάνουσιν εἴτε βουλευταὶ εἴτε δημο-
σιογράφοι, εἴτε ἄλλο τι· ἀς τοὺς κηρύξωμεν σκω-
ληκόδρωτα καὶ δύσμορφα καὶ πάντῃ ἀνωφελῇ ἐρεί-
σματα ἀγλαοῦ καὶ αἰωνοβίου οἰκοδομήματος ὡς
ἐκεῖνα τοῦ Ἰκτινίου καὶ τοῦ Φειδίου· ὡς καὶ αὐτοὶ

ἀμαρτωλὸς· ἀμαρτωλὸς δὲ εἶπεν τῇ βουλῇ μου,
οἱ γνωστοὶ καὶ δίκαιοι κάνουν τὴν προσταγή μου.
ἐγὼ τιμὸν ἔδωκα τοῦ νοῦ σὲ πᾶσα πράξι,
καὶ ἐκεῖν' ἀφάνουν τὴν καρδίαν ὅτι θελεῖ νὰ πράξῃ·
καί τοις ν' ἀκούῃ τὴν κεφαλὴν καὶ ὅχι τὴν καρδίαν τῶς,
ποτέ δὲν συμβουλευθήκαν τὸ νοῦ καὶ τὰ μυαλά τῶς·
ποτέ τῶς δὲν ἐζήτησαν ὅτι μ' ἔχει νὰ γείνη,
γὰρ τοῦτο καὶ ὁ Ἰψιστος· ἐς τὴν τύχην τῶς τὸ ἀφίνει·
μὴ θέλουν νὰ κρίνουν· τὰς ἀποφάσεις Θεοῦ,
μεγάλῃ εἶναι ἄβυσσος τὰ κρίματα Κυρίου·
τὸ δίκιο καὶ συμφέρον τῶς ἂν ᾔν' ἐς ὅσα ζητοῦσι
μ' ἀγάπην, πίστιν καὶ μετάνοιαν, θὰ δοῦσι τὰ ποθοῦσι·
μὲ ἄρματα καὶ μετ' αὐτῶν δὲ προσδεύει ἡ Κρήτη,
ὅτε θὰ λυθῇ τὸ πᾶν· νὰ ἀνοίξῃ μύτην,
γιατ' ὡς ἐδὰ χυθῇ αἷμα τῶν ποταμῶν
καὶ δὲ μ' ἔχουν νὰ γενῶν ὀλυστέρης χαράμια.

Εἰπά σας καὶ ξανάπα σας, μὰ σεῖς ὅλο πλανᾶστε,
λόγια καλὰ καὶ ἄγρια, μὰ σεῖς δὲν μοῦ φρονιάσατε·
ὁ κόσμος οὗλος γινώρισε ἀδελφὰ τὰ δεινὰ σας,
καὶ γλήγορα θὰ νὰ γενῶν χερσὶ τὰ βράσανά σας.
ὕπομον ἄδελφια μου καὶ γλήγορα προβαίνει,
ὁ ἥλιος τὴν καρδίαν σας ὅπου θὰ νὰ ζεσταίνῃ,
καὶ ὅσοι σὰς βασανίζουσι θὰ πρὶν τοῦτο τὸ φάρμακον
καὶ εἰς τὴν ψυχὴν θὰ πληγῶν μετ' αὐτῶν καμάνι·
ἔτσι τῇ σπέρῳ· ὁ δὲ κόσμος εἰς τὸ κακὸ νὰ κλίνει,
καὶ αἷμα χριστιανικὸν ὅλο δύνει νὰ πίνῃ.

γὰρ τοῦτο καὶ ὅτι λέει τοὺς ὁ Βασιλεὺς δὲν κἀνου,
ἀπὸ τὸ ἑνα βάνουντα καὶ ἀπ' τ' ἄλλο αὐτὶ τὰ βγάνου·
καὶ εἰν' ὁ πρῶτος τοῦ κακοῦ ὁ δόλιος Χαμίτης,
γιαννίσταρος μὰ μπουταλὰς διοικητὴς τῇ Κρήτης,
ποῦ τὸν ἐπεριπαῖζουσι πέντ' ἐξ ὧν ἀκούδα
καὶ τὸν βουτοῦσι ἐς τὰ πηλά, μὰ τοῦ φιλοῦ τὴν κοῦδα·
ἐφέντη μου, τοῦ λέουσι, καὶ σουλτανῇ Χαμίτη,
ποῖός θὰ τολμήσῃ ἄνθρωπος νὰ σοῦ σηκώσῃ μύτην;
συχνὰ, συχνὰ μὰς ἔρχονται καὶ φεύγουσι βαλίδες,
ὁ κόσμος οὗλος ξέρει το πῶς σοῦ ναι δικαζίδες·
ἐς τὴν Κρήτην ἐγεννήθηκα, καὶ βασιλεὺς νὰ γείνη,
ἄρχοντας εἶσαι διαλεκτὸς ποῦρι κρασί δὲν πίνεις·
καὶ κἀνουσι τὸν πουταλὰ ὅταν δίνῃς καὶ φουσκόνει
καὶ πλάσσει ὅπως θέλουν τοῦ τοβλετιοῦ τὴ γνώμη·
καὶ ἔχουσι ὅς τούτεσσας τῇ διαολικῇ ἀρίδι
τὸ, τὸ, τὸν Πετρίδη,
ὅπου δὲν ἄφρησ' ἄνθρωπος νὰ μὴ τὸν ἐμαδέσῃ
καὶ ξένους καὶ ἐντόπιους νὰ μὴ τὸν φυλάκῃ,
φουσκῇθ' ἂν δὲν τοῦ δίδουσι παππάδες, δεσποτάδες,
καλόγεροι καὶ λαῖκοι καὶ αὐτοὶ οἱ σφουγγαράδες·
γνωστ' εἶν' τ' Ἀνσέλιμου ἡ δουλιχὴ, τοῦ Πεταλομυχάλη,
ποῦ ἦρθεν εἰς τὴν φυλακὴν εἰς θανάτου χάλη.
καὶ ὁ πρῶτος ἐξημῶθηκε, καὶ ὁ δεύτερος ἐχάθη,
καὶ τοῦ Πετρίδη ἡ χῶθηκεν εἰς τὰ βῆλα·
γνωστὴ ναι ἡ φυλάκωσι τοῦ εὐγενῆ τοῦ Φάχρη.
ποῦ πῶς δὲν τὸν ἐπούκωσε χτίλινεν ἀπὸ κάποι,
καὶ ἔχει συντρόφους παστρικοῦ· βέδες καὶ ἀγάδες,
ποῦ ὅλ' ἡ Κρήτη ξέρει τῇ πῶς εἶναι μακαράδες.

οἱ δυστυχεῖς οἱ ἀνέκαθεν Ῥωσσοφρονες, τὰ οἰκτρὰ αὐτὰ θύματα τοῦ πανσλαβισμού, οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι οἵτινες χάριν αὐτῆς τῆς ἁγίας καὶ ἱερᾶς Ῥωσσίας ποτὲ δὲν ὠπισθοδρόμησαν ἐνώπιον καμμιάς ἀντεθνικῆς πράξεως, οἵτινες διὰ τὴν εὐαρεστήσασιν ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰργάσθησαν εἰς τὴν πολιτικὴν αὐτῶν αὐτοχειρίαν τὴν ὁποίαν ἐσχάτως καὶ ἀπετελείωσαν, ὡς καὶ αὐτοὶ λέγομεν καταγγέλλονται ὡς θηρεύοντες δημοτικότητα, ὡς ὑφιστάμενοι τὴν φοβερὰν!!! τυραννίαν τῶν τριόδων. Ἄ! μὰ τὴν ἀλήθειαν ὅταν κάμνουσι λόγον καὶ περὶ τυραννίας οἱ Μοσχοῦται, πραγματικοῦ τῷ ὄντι μορμολυκεῖον ἐν Ἑλλάδι δὲν ἤξεύρομεν, τὸ ὅμοιο λογοῦμεν, ἂν μὲ ἀσβεστον γέλωτα πρέπει νὰ ὑποδεχθῶμεν τὴν φράσιν ὡς ὁ Δημόκριτος ἢ νὰ θρηνησῶμεν πικρῶς ὡς ὁ Ἡράκλειτος.

Μάταιοι λοιπὸν οἱ κόποι καὶ οἱ ἀγῶνες καὶ αἱ προσπάθειαι τῶν δυστυχῶν τούτων σλαβοφίλων, οἵτινες χάριν τῆς ἁγίας Ῥωσσίας τίποτε δὲν ἐμέλησαν νὰ ὁμοιάσωσι τὸν Σηιανὸν ἢ τὸν Εὐτρόπιον καὶ ἤδη οἱ καλοὶ τῶν φίλοι προσπάθουν νὰ τοὺς ἐξομοιώσουν μὲ τοὺς γνωστοὺς ἐκείνους κακουργοὺς, τὸν Θρασύβουλον καὶ τὸν Οὐασιγκτῶνα! ποία δικαιοσύνη! ἀλλὰ καὶ ποῖον διδάγμα διὰ τοὺς συμπολίτας μας ἐκείνους, οἵτινες χρησιμεύουσιν ὅργανα τῶν ὁμοδόξων ξένων. Τοιαύτη εἶναι ἡ πρὸς τὰ ὀργανὰ τῶν διαγωγῆ τῶν ἀνθρώπων τῆς ἁγίας Ῥωσσίας· τοὺς δολοφονοῦσι πρῶτον ἠθικῶς, ἀτιμάζοντες αὐτοὺς, καὶ ἔπειτα σκάζουσι μόνοι τῶν τὸν λάκκον ὅπου ἐτοιμάζονται νὰ τοὺς ρίψωσιν ὡς ἀχρηστοὺς πλέον καὶ δυσώδη πτώματα.

Ἀποδείξεις τῆς μοχθηρίας αὐτῶν εἶναι καὶ τοὶ γράφοντες τὰ αἰσχίστα κατὰ τῶν Ἑλλήνων τὰ ὁποῖα δημοσιεύουσιν εἰς τὰς ἐπισήμους ἐφημερίδας τῶν, οἱ πατέρων τῶν αὐτῶν, ἄνευ τῶν ὁποίων οὐδὲν γίνεται, προσποιούμενοι ἄγνοίαν τῶν δημοσιευομένων φωνῶν ἰδεῶν τῶν, σπεύδουσι μετ' ἐξαιτίας ταχύτητος, νέοι Πέτροι τῶν ὑστέρων τούτων ἡμερῶν, ν' ἀπορρίπτωσιν ἕκαστος ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ νὰ ἐπιρρίπτωσιν εἰς ἄλλους τὸ δυσβάστακτον βάρος τῆς εὐθύνης τῶν ἀριστοτεχνισμάτων τῆς ἐφημερίδος τῶν, ἀπαράλλακτα ὡς αἱ ἀπὸ τὴν ὁδὸν τῆς τιμῆς ἐκπεσοῦσαι κόραι ἐξαφανίζουσιν εἰς τὰς ὁπας καὶ ὑπονόμους τοὺς καρπούς τῶν ἀθεμίτων ἐρώτων αὐτῶν. Ἡμεῖς ὅμως γνωρίζοντες ἐκ τίνος χημεῖου ἐξέρχονται καὶ πρὸς τίνα σκοπὸν διαδίδονται αἱ δηλητηριώδεις αὐταὶ οὐσίαι, ἀδιαφοροῦμεν ἂν ἐργάζονται πολλοὶ ἢ ὀλίγοι Σλάβοι ἢ Σλαβοφίλοι, καθόσον ἀνάξιον εἶναι νὰ ἐνσυχολεῖται τις δι' αὐτούς. Τὸ καθήκον καὶ ἡ ἐπιθυμία μας εἶναι τὰς σκευασίας αὐτὰς ν' ἀναλύσωμεν καὶ νὰ καταστήσωμεν γνωστὰ τὰ στοιχεῖα ἐκ τῶν ὁποίων συγκροτοῦνται καὶ Ἀον). Ψέγουσι πικρῶς πάντα πολιτευόμενον ἐν Ἑλλάδι καὶ πρὸ πάντων τοὺς προσπαθοῦντας

εἰς τὴν ἀκριβὴ ἐφαρμογὴν τοῦ πολιτεύματος ἡμῶν καὶ κηρύττουσι τὴν ἐθνικὴν καὶ πάσης παρανομίας ἀπὸ ἀλλοτρίαν μεταβολὴν τοῦ 1862, ἣτις εἶναι ἡ βᾶσις καὶ ἡ πηγὴ ὁλοκλήρου τοῦ δημοσίου ἡμῶν δικαίου, Στάσιν καὶ τὸν ἐξ αὐτῆς παραχθέντα Χάρτην ἄξιον νὰ παραδοθῇ εἰς τὰς φλόγας τοῦ πυρὸς καὶ ἐξάγουσι τὸ μωρὸν πόρισμα ὅτι ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες εἴμεθα ἀνάξιοι συνταγματισμοῦ καὶ ἐλευθερίας. Βον) Αὐτὸν τὸν Βασιλέα ἡμῶν Γεώργιον θυμιάζοντες κατὰ κόρον τὸν αἰτιῶνται συνάμα ὡς σφόδρα συνταγματικὸν καὶ εἰς τὴν αὐτὴν μετὰ τοῦ τελευταίου πολέμου κατηγορίαν τὸν κατατάσουσιν, διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον, ὅτι συμμερίζεται τὰ φρονήματα τοῦ λαοῦ τοῦ καὶ ἐμμένει εἰς τὸν ὅρκον τοῦ, ὡς Συνταγματικὸς Ἡγεμὼν. Γον) Φοβερὰν κατηγορίαν μᾶς προσάπτουσι διότι ἔχομεν τὴν αὐθάδειαν νὰ μὴ κηρύττωμεν τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν ὑπὸ τὸν ζυγὸν διατελούντων Σλάβων, καὶ μὲ κλειστοὺς ὀφθαλμοὺς νὰ ριφθῶμεν κατὰ τῶν ἀπίστων Τούρκων, ἀπαράλλακτα ὡς καὶ κατὰ τὸ 1854· διὰ τοῦτο δὲ, εἴμεθα οἱ χειρότεροι κακοῦργοι τοῦ κόσμου.

Ἐρχόμεθα εἰς τὴν ἀνασκευὴν τῶν ἀκατονομάστων τούτων προτάσεων.

1ον) Ὅλα τὰ ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Κράτει θεσμοθετήματα ἐκπηγάζουσιν ἐκ τῆς θελήσεως τοῦ κυριάρχου λαοῦ, δηλωθείσης ἐναργῶς κατὰ τὴν τελευταίαν μεταπολίτευσιν, (παραλείπομεν τὰς προλαβοῦσας) διὰ δὲ τῶν θεσμοθετημάτων δημιουργοῦνται, ἐξασφαλίζονται καὶ ὀρίζονται τὰ δικαιώματα καὶ αἱ προνομίαι (Θάνατος διὰ τοὺς Δεσπότης) τοῦ Μονάρχου, τῆς Βουλῆς, τοῦ Ὑπουργείου, τῆς Ἐκκλησίας, τῶν Δικαστηρίων, τοῦ Στρατοῦ, τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων πάσης τάξεως καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν πολιτῶν ἀπὸ τῶν σημαντικωτέρων μέχρι τῶν ἐλαχίστων. Ἄρα ἂν ἡ μεταπολίτευσις τοῦ 1862 δὲν εἶναι νόμιμος διαδήλωσις τῆς Ἑθνικῆς κυριαρχίας ἀλλὰ στάσις. τοῦτέστι κακούργημα, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ Ποιν. Νόμου, τότε, ὡς ἄνθρωποι τῆς ἁγίας Ῥωσσίας! Ἐπειδὴ ὡς γνωστὸν καὶ ἐν κακούργημα δὲν δύναται νὰ παραγάγῃ καμμίαν νόμιμον συνέπειαν, πρέπει, κατὰ τὴν λογικὴν σας ν' ἀνατραπῶσι τὰ πάντα καὶ νὰ πέσωμεν εἰς τὸ Χάος. Ὅθεν συστηματικῶς ζητεῖτε τὴν ἀνατροπὴν ἢ τὴν ἀποκάρωσιν τῶν νόμων, κυρίως ὅμως τὴν ἀνατροπὴν, ὅπως ταχύτερον φθάσωμεν εἰς τὴν ἀναρχίαν καὶ κατασπαραχθῶμεν διὰ τῆς ἀλληλοσφαγῆς. Ἡμεῖς ὅμως φίλτατοι κολοθεληταὶ μας, θέλομεν τὴν διατήρησιν τοῦ καθεστώτος ἡμῶν, τὴν ἀναζωογόνησιν τῶν νόμων καὶ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν καὶ ἀποκρούομεν τὰς ἀφθόγους καὶ ἀφιλοκερδεῖς συμβουλὰς σας.

(ἀκολουθεῖ).

τὰ μέσα του εἶν' . . . ντροπὴ νὰ νὰ πωθοῦσι, μὲ γράψιμο, μὰ στὸ νησί οἱ τοὶ διχαλοῦσι· μὰ θάρρη καιρὸς καὶ γρηγορὰ οὐλα νὰ τὰ ξεράσῃ, σὰ τὰ ξυράφια ἡ ἀλεπού, ἀνίσως καὶ δὲ σκάσῃ· δὲ θὰν ἀκούσῃ ὁ Θεὸς μόνο· κείνους· κ'εἰ ἀπάνω, ἡ Κρήτη ἔχει δίκαια πολλὰ πλεῖα παραπάνω, σὰν ἡ Τουρκία κρεμάστηκε τὸ . . . πετρίδῃ, πού ἄλλο βρομερώτερο δὲν ἔχει τέτοιο φίδι.

Ὁ Βασιλεὺς μᾶς συγχωρεῖ μὰ κείνοι μᾶς ἐκρίνου, ὁ Βασιλεὺς χορίζει τα μὰ κείνοι δὲν τὰ δύνου. στέλν' ὁ Σουλτάνος προσταγαίς, δίκιο φερμάνι στέλλει, ἀμέσως νὰ ἐκτελεστῇ κ' εἰς τὸ βαλὴ μας λείει, τὸ παραπάνω δέκατο γυρίζω τὸ πού πῆραν κ' ἀδίκησαν τὸ ὄφρα καὶ τὴ παντέρμην χήραν· προσταζώ νὰ τὸ δώσετε εἰς τὴν ἀδικημένους τῇ Κρητικῇ τῇ δυστυχίᾳ, τῇ πολυπονμένους· καὶ κείνοι, παρακοῦνται καὶ βάνου τα 'ς τὴ κάσσα· σὰν πού νὰ καὶ γινῇ τσαροὶ μὲ τὰ παλιὰ τῶν πάσα, καὶ κάνουν ὅ,τι θέλουν καὶ ὁ Σουλτάνος ὄχι, καὶ βάνουσι τοῦ Βασιλεῖ τὴ κεφαλὴ 'ς τὸ βρόχι· καὶ κάνουν ἀναφοραὶς μὲ βία καὶ ἀπάτη, πῶς ὁ λαὸς τὸ δέχτηκε μὲ σεβας καὶ μ' ἀγάπῃ. καὶ ὅτι ἡ Κρήτη γέννηκε ζάχαρι, γάλα, μέλι, καὶ ὅπως τὴν ἐπιθυμᾷ κ' ὁ Βασιλεὺς τὴ θέλει· καὶ τὰ πιστεῖ ὁ Βασιλεὺς καὶ χάνει· ὁ λαὸς τοῦ, πού νὰ χαθῇ ὁ αἷτιος νὰ στερεθῇ τὸ φῶς τοῦ!

Χαμὶτ ἀγᾶ μου, πλάτυνε καὶ τέντωσε τ' αὐτιά σου ν' ἀκούσῃς τὰ πένεματα πού λείει τὰ ἀφειδιά σου· ὁ Βασιλεὺς ἔχρισ' γδόντα χιλιάδες λίρες, 'ς τῇ Κρητικῇ πού μείνανε σὰν ὄφρα καὶ χήραις, κ' ἐπρόσταξε νὰ δίδονται μὲ ἕνα μικρὸ τόκο, νὰ γίνετ' ἀπ' τὸ διάφορο ἕνα καλὸ 'ς τὸ τόπο, μὰ κείνο πού ἡ Συνέλευσις θὰ κρίνῃ καὶ διατάξῃ· ἐκάμετε, Χαμὶτ ἀγᾶ, ποτὲ μὴ τέτοια πράξι; βωτήχτικ' ἡ Συνέλευσις γὰρ τοῦ λαοῦ τὰ γρόσα, πόσα θὰ δώσετε 'ς τὸ ἐν κ' εἰς τ' ἄλλο καλὸ πόσα; γῆ κείνο ὅπου κάνετε ἂν ἦν καλὸ 'ς τὸ τόπο, κ' ἂν φέρνῃ κέρδος 'ς τὸ λαὸ γῆ καὶ ζηνὶ καὶ κόπο; ἐκάμετε ὡς κουζουλοῦ ἡ κεφαλὴ τοῦ κάνει καὶ ἐτσαλοπατήσατε βασιλικὸ φερμάνι, καὶ ὁπεῖρετε ὡς θέλετε τῶν Κρητικῶν τὸ μᾶλι καὶ δὲν ἐλυπηθήκατε τῷ δυστυχῷ τὸ χάλι. πέρυσ' ἀπελπιστήκασι κ' εἶπαι νὰ ζητήσῃ τὰ διάφορα μ' ἀπόφασι σχολεῖα νὰ ἀνοίξου, καὶ γὰρ νὰ μὴ τὸ κάμετε, εἶπατε νὰ δοθοῦσι εἰς τούρκους καὶ χριστιανούς· ἴσῃ νὰ μοιρασθοῦσι, σὰν νὰ τὸν τρεῖς χριστιανοὶ ἴσῃ μὲ ἕνα τούρκο, τρεῖς ῥάχες σὰν νὰ μπαῖνοι μὲσα σ' ἕνα σουρτούκο· μὰ χεῖς τὴ γνώμ' ἀνάποδῃ, φανατικὴ περίσσια, καὶ τούρκοι καὶ χριστιανοὶ δὲ θὲς νὰ γείνουν ἴσῃ· μὴ μέρη, γινῇ τσαρ ἀγᾶ, θὰ τὰ πλερώσῃ οὐλα, ἔβανες γῆ δὲν ἔβανες 'ς τῇ μασπατάδες βούλα· γιὰτὶ μεγάλος σὲ μικροὺς χάρισμα ὅ,τι τάξῃ, ὅ,τ' ἔδωκε κ' ἔχρισε πρέπει νὰ τὸ φυλάξῃ.

Μεταφράζομεν ἐκ τοῦ «Φάρου τοῦ Βοσπόρου» ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ. Συνεδρίασις τῆς 6ης Δεκεμβρίου.

Ὁ κ. Μέλσεν, ὡς ἐνθυμούμεθα, ἀπέδιδε εἰς τὸν Ὀλλανδὸν ἀλχημιστὴν Βᾶν Ἐλμόντ, τὸ πείραμα τῶν δύο λαμπάδων δι' οὗ ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ φλὸξ παράγεται ἐκ τῆς πυρκαϊώσεως τοῦ ἀερίου. Τὸ πείραμα τοῦτο ἐκτελεῖται ὡς ἑξῆς: Ἀναπτύονται δύο λαμπάδες, σβένονται ἡ μία ἐξ αὐτῶν καὶ τίθεται ἀμέσως ὑποκάτω τῆς ἄλλης, εἰς τρόπον ὥστε ὁ καπνὸς τῆς σβεσθείσης νὰ διαπερᾷ τὴν φλόγα τῆς ἐτέρας λαμπάδος· ἡ σβεσθεῖσα λαμπὰς ἀνάπτει τότε ἀμέσως. Ὁ κ. Σεβρέλ ἀντέκρουσε τὴν πρότασιν ταύτην τοῦ κ. Μέλσεν, δι' ὁποῦ σθεῖς ὅτι πρῶτος ἀναφέρειν τὸ πείραμα τοῦτο ὑπῆρξεν ὁ Ἀρτέφις ἀραψ ἀλχημιστὴς τοῦ δωδεκάτου αἰῶνος.

Καὶ ὅμως ὁ κ. Καλλιούρης διὰ προσφάτου ἐρευνῆς ἀπέδειξεν ὅτι ὁ Γαλιλαῖος εἶχεν ἤδη πρὸ αὐτῶν ἀναφέρειν τὸ αὐτὸ πείραμα εἰπὼν ὅτι· ἂν σβέσας φλόγα λύχνου, πλησιάζῃς εἰς τὴν ἄκρην αὐτοῦ ἕτερον λύχνον ἀναμμένον, θὰ ἴδῃς πάλιν ἀναπτέμενον τὸν ἐσβεσμένον λύχνον.

Πέντε δὲ αἰῶνας πρὸ τοῦ Γαλιλαίου, πρῶτος ὁ Ἀριστοτέλης ἐξηγῶν πολλὰ μετεωρολογικὰ τοῦ φωτὸς φαινόμενα, παραβάλλει αὐτὰ πρὸς τὴν ἀνάφλεξιν τοῦ ἀερίου τοῦ ἀναδιδόμενου ἐκ λύχνου ἀρτι σβεσθέντος. Ἐκ δὲ τῆς παρατηρήσεως ταύτης ὁ Ἀριστοτέλης κατ' ὁμολογίαν νὰ ἐξαγάγῃ τὸ θεωρητικὸν συμπέρασμα· ἐκεῖνα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποῦ ἐστὶν ὁ ὅρισμός τῆς φλογὸς τὸν ἀπαράλλακτον πρὸς τὸν ὅρισμόν τοῦ Βᾶν Ἐλμόντ: Flamma est fumes accensus ἦτοι: Ἡ φλὸξ εἶναι καπνὸς καιόμενος. Ὁ δὲ ὅρισμός οὗτος δὲν διαφέρει οὐσιωδῶς τοῦ ὑπὸ τοῦ Νεύτωνος διατυπωθέντος, καθ' ὃν: Annon flamma, vapor est, fumus, sive exhalatio candefacta, hoc est calefacta, usque eo ut lumen emitat; Τοῦτέστιν Ἡ φλὸξ εἶναι ἀπλὸς ἀτμός, καπνός, αἶριον πεπυρκατωμένον, ἥρουν θερμὸν μέχρι φωτισμοῦ· οὐδὲ τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ Δάβυ λέγοντος: Flame is gaseous matter heated so highly as to be to luminous ἦτοι, Ἡ φλὸξ εἶναι ἀερία ὑλὴ, τόσο θερμὴ ὥστε φωτίζει.

Διεκδικήσις προτεραιότητος.

Ἐν τῷ τῆς 4ης ὁκτωβρίου ἡμετέρῳ (τοῦ Φάρου τοῦ Βοσπόρου) φύλλῳ κατεχωρίσαμεν ἐπιστολὴν ἣν ἀπηύθυνεν ἡμῖν ὁ κ. Καλλιούρης πρὸς ἀποστέλλειν πλάνης τινὸς στερούσης τὴν ἑλληνικὴν ἐπιστήμην τῶν δικαιωμάτων αὐτῆς ἐπὶ τῇ ἀρχικῇ παρατηρήσει τοῦ στοιχειώδους πειράματος τοῦ ἀποδεικνύοντος ὅτι τὸ προϊόν τῆς καύσεως, τὸ γνωστὸν σήμαρον ὑπὸ τὸ ὄνομα ἀερίως εἶναι φλεκτόν. Ὁ κ. Καλλιούρης ἀνέφερεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ τοῦ ταύτη χωρίον τι τοῦ Γαλιλαίου, ἐνθα ὁ περιώνυμος ἱατρός περιγράφει τὸ ἐν λόγῳ πείραμα, καὶ διὰ τῆς παραθέσεως τοῦ χωρίου τούτου ἀπεδείκνυεν ἐπομένως ὅτι ἡ τιμὴ τῆς προτεραιότητος ταύτης δὲν ἀνήκει οὐδὲ τῷ βέλγῳ ἀλχημιστῇ Βᾶν Ἐλμόντ, κατὰ τὸν κ. Μέλσεν, οὐδὲ τῷ ἀραψ ἀλχημιστῇ Ἀρτέφι κατὰ τὸν κ. Σεβρέλ, λέγων ὅτι: Ἀμέλως ἀνακαλύψας ἀρχαιοτέρας τινὸς παρατηρήσεως τοῦ φαινομένου τούτου, ὁρῶμεν νὰ θεωρῶμεν τὸν Γαλιλαῖον ὡς τὸν πρῶτον συγγραφεῖ ὅστις περιγράφει τὸ πείραμα τοῦτο δι' οὗ καταδεικνύται ἡ κατὰ τὴν παῦσιν παραγωγὴ τοῦ ἀερίου, καὶ ἡ φλογεστικὴ αὐτοῦ.

Ἡ ἀνακάλυψις αὐτῇ ἀρχαιοτέρας τινὸς παρατηρήσεως ἐγένετο ἡδὴ ὑπὸ τοῦ σοφοῦ τούτου προϋδόντος τότε τὸ δυνατὸν αὐτῆς. Ὁ κ. Καλλιούρης ἐν τινὲ ἐπιστολῇ αὐτοῦ ἣν ἀπηύθυνε μετὰ ταῦτα πρὸς τὴν Γαλλικὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν, ἀναγγέλλει πρὸς τὸ σοφὸν τοῦτο σῶμα

ἐπρόσταξ' ὁ Σουλτάνος μας, μὲ σεῖς δὲν τὸ κρατεῖτε, ταχὶά 'ς τὴ κρίσι τοῦ λαοῦ θὰ ν' ἀπολογηθῇτε· πέρσ' ἀγᾶ μου ὁ καιρὸς γὰρ κείνους τῇ μπουρμπίδε, πού ἀγοράζασι χωρὶς μὲ δεκοχτὼ παρῖδες· ἐδὰ τῇ Κρήτης τὰ καλὰ εἶναι τῷ στιβανάδω, δὲν εἶναι τῷ γιαννίτσαρ καὶ βρομερῷ ἀγᾶδω·

Συνέλευσις νὰ γίνεταί 'ς τὴ Κρήτη κάθε χρόνο, εἶπεν ὁ δίκιος Βασιλεὺς καὶ ἔκαμ' ἐν νόμῳ, νάχρουνται νὰ βουλεύονται ἦντα καλὸ νὰ γείνῃ κ' ἀμέσως τὸ ντοβλέτι τοῦ 'ς τῇ Κρητικῇ; τὸ δὲν ἔδωκε καὶ προνόμια 'ς τῇ Δημογεροντίαις νὰ κρίν' ὅ,τι ὄφρα καὶ τῇ κληρονομίαις, γὰρ νάναί εἶπε ἡσυχοὶ νὰ μὴ παραπονοῦνται καὶ τὸ καλὸ τοῦ τόπου τῶς μόνο νὰ συλλογοῦνται. καὶ σεῖς τὰ καταντήσατε μπερτέ τοῦ παρακίλζῃ, σκαμπίλι εἶναι ὅλα τῇ καὶ τὰ δικά σας κοζί· κ' ἐκεῖνα τὰ ἐξάκουστα τῇ Κρήτης τὰ προνόμια, ἐκάμετε 'ς τῇ χριστιανῶν φαμακερὰ λιχνόνη· ὅ,τι κ' ἂν ἐζητήσῃ, σεῖς γράφατε 'ς τὴ Πόλιν, πῶς δὲν τὰ θέν' οἱ φρόνιμοι, μὰ μερικοὶ διαόλοι, λογκριασμοὶ δὲν βρίζουσι εἰς ὅ,τι καὶ ἂν ποῦσι, πού νὰ τὰ λέρ' καὶ κῆνεις; ὕστερα θὰ φανοῦσι!

Μιχ. Κατσάμπλη, Λέοντος Οικονόμου. Α. Ν. Στούπη και Ν. Δεικτάκη, πρός συλλογήν συνδρομῶν ὑπὲρ τῶν ἐν Ἑρζεγοβίνη ἐπαναστατῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐξέδοτο πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θερμὸν ἀντιρροῦν πρὸς τὸν ἐλληνικὸν λαόν, δι' ἧς ἐπι-καλεῖται, ἐν ὀνόματι τῶν αἰσθημάτων τῆς φιλοφρονείας καὶ φιλοπατρίας, τὴν συνδρομὴν παντὸς δυναμένου.

— Τὴν προσεχὴ Τρίτην δοθῆσεται ἐν τῷ δημοτ. θεάτρῳ παράστασις ὑπὲρ τοῦ ἐνταῦθα Πτωχοκομείου. Τοῦτο ἀναγγέλλοντες προτρέπομεν τοὺς ἡμετέρους συμπολίτας ὅπως προσέλθωσιν εἰς τὴν ἐν λόγῳ παράστασιν, ἀφορῶσαν τοιοῦτον ἐγαθοεργὸν σκοπόν.

— Ἀρξάσης γὰρ τῆς δεκαπενθήμερου προθεσμίας τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς βουλῆς, ὁ κ. Πρόεδρος, καλέσας ἤδη τοὺς κ. κ. βουλευτάς προσῆλθον εἰς τὸ βουλευτήριον, ἀλλ' ἄγνωστος ὁ ἀριθμὸς τῶν προσελθόντων.

— Τῇ παρελθούσῃ δευτέρᾳ, γράφει ὁ «Νεολόγος» τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὁ πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος κ. Κουντουριώτης ἐλάβε νέαν συνέντευξιν μετὰ τῆς Α. Ε. τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Γ. Πύλης. Ρασιτ πασαὶ περιστρεφόμεναι εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐλληνικῆς ἰθαγενείας. Κατὰ τὰς πληροφορίες τοῦ «Ἀνατολικοῦ Κήρυκος» παύουσι πλέον αἱ περὶ τοῦτου διαπραγματεύσεις· λύσις δὲ τοῦ ἐν λόγῳ ζητήματος προσδοκᾶται εὐθὺς ὡς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐγκρίνη τὸ τοῦ συμβιβασμοῦ σχέδιον, ὅπερ θὰ ὑποβάλῃ κατ' αὐτὰς εἰς αὐτὸ ἡ Α. Β. ὁ Ρασιτ πασαῖ.

— Τὴν παρελθούσαν κυριακὴν ἐγένοντο ἐν τῷ πανεπιστημίῳ αἱ ἐκλογαὶ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πρώτου λόχου τῆς πανεπιστημιακῆς φάλαγγος, καθ' ἃς ἀνεδείχθησαν λοχαγὸς μὲν ὁ καθηγητὴς κ. Κ. Φρεαρίτης διὰ ψήφων 139, ὑπολοχαγὸς δὲ ὁ ὑφηγητὴς καὶ εἰσαγγελεὺς τῶν ἐφετῶν κ. Ἀρ. Οἰκονόμου διὰ ψήφων 125 καὶ ἀνθυπολοχαγοὶ ὁ ὑφηγητὴς κ. Δ. Θεοφανόπουλος καὶ ὁ ὑφηγητὴς καὶ δικαστικὸς σύμβουλος τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς κ. Σ. Στραῖτ. Οἱ λοιποὶ λόγοι προκαλοῦνται ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν νὰ ἐκλέξωσι τοὺς ἀξιωματικὸν αὐτῶν. Ἡ φάλαγγ θέλει συγκαταστήσῃ ἐκ πέντε λόχων, ἐξ ὧν ὁ μὲν πρῶτος οὐκ εἶναι ἐκ 228 ἀνδρῶν, οἱ δὲ τέσσαρες ἕτεροι ἐκ 227 ἑκάστος, ὥστε ἡ ὅλη δύναμις αὐτῆς ἀποτελεῖται ἐκ 1136 φοιτητῶν, εὐαριθμῶν τινῶν μὴ ἐγγραφέντων, καθὼς προτιθεμένων νὰ δώσωσι τὰς ἐξετάσεις αὐτῶν ἐντὸς ὀλίγου.

— Προχθὲς μετὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Α' λόχου τῆς πανεπιστημιακῆς φάλαγγος αἱ ἀποτελοῦντες τὸν λόχον τοῦτον φοιτῆται ἐν σώματι μετέβησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὑφηγητοῦ τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας, εἰσαγγελεῶς τῶν ἐφετῶν, καὶ ὑπολοχαγοῦ τοῦ Α' λόχου κ. Ἀρ. Οἰκονόμου· εἰς δ' αὐτῶν, ὁ φοιτητὴς κ. Ι. Α. Χαλαράκης ἐξ ὀνόματος τῶν συνσυνεργῶν τοῦ προσεφώνησε τῷ ὑπολοχαγῷ κ. Ἀρ. Οἰκονόμῳ τὰ ἑξῆς:

«Αἱ φιλελεύθεροι ἰδέαι σου, ἡ γενναία παρὰ σοῦ ἀντιμετώπισις τῶν καταπατακάντων τοὺς θεσμοὺς τῆς Πατρίδος, ἡ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ διακεκριμένη θέσις σου, καθιστῶσί σε ἀξίον τῆς ὑπολήψεως καὶ ἀγάπης τῆς Πανελληνίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ φοιτήσεως νεότητος, ἥτις ὡς δειγμὰ τούτων προσφέρει σοὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ ὑπολοχαγοῦ ἐν τῇ φάλαγγι αὐτῇ, ἥτις ἔσται ἔρεσμα τῆς τάξεως καὶ φρουρὰ τῶν νόμων τοῦ ἔθνους, ὡς καὶ πρόμαχος ἐν τῇ Ἀνατολῇ πρὸς συντέλειαν τοῦ ἔργου τῶν πατέρων· πεποιθήμεν δὲ, ὅτι θέλεις τιμῆσαι τὸ προσφερόμενόν σοι ξίφος, ὑποστηρίζων μετὰ τῆς Πανεπιστημιακῆς νεολαίας τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐδραίωσιν τῶν ἐλευθεριῶν καὶ τῆς δόξης τῆς φιλότατης Πατρίδος».

Ὁ δὲ κ. Ἀρ. Οἰκονόμος μετ' ἀγαλλιάσεως δεχθεὶς τὴν προσενηχθεῖσαν αὐτῷ τιμητικὴν θέσιν ἐν τῇ φάλαγγι ἀπήγγειλε τὴν ἐξῆς ὥραιαν ἀντιφώνησιν:

α' Ἀκαδημαῖκοι συμπολίται!

Ἡ ὑμετέρα ἐμπιστοσύνη μὲ συγκινεῖ τὴν στιγμὴν ταύτην. Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ Πανεπιστημίου εἶνε πρόδρομος τῆς γενικῆς τοῦ ἔθνους ἐξοπίσεως. Ἀλλοί, οἵτινες δὲν σκρῆζουσι τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἐπὶ τῆς λόγῃ, εἶνε λαοὶ μετανοοῦντες. ἔχει μεγάλην ἐννοίαν, ὅτι ἡ προπορευομένη νέα τῆς Ἑλλάδος γενεὰ ἐνεσάρκωσεν τὴν ἰδεάν ταύτην. Μὴ ἀφήσῃτε ποτε αὐτὴν νὰ χαλαρωθῇ. Εἰσθε οἱ ἀπόστολοι, τοῦ ὅποιου: τὸ πνεῦμα τῆς Πατρίδος διασπείρει ἀπανταχοῦ τοῦ ἐλληνισμοῦ. ὑπὸ τὴν συνεχῆ, τὴν σταθερὰν ἐνέργειαν ἡμῶν, σήμερον ἐντὸς τῶν Πανεπιστημιακῶν τάξεων, αὐριον ἐντὸς τοῦ μεγάλου σώματος τοῦ Λαοῦ, οἱ θεσμοὶ τῆς Σεβασμίας ἐλευθερίας ἐμπροσθέντων, καὶ τὸ μέλλον τοῦ ἔθνους ἐξασφαλιζέται».

Ἐὐχαριστῶ, ἀκαδημαῖκοι συμπολίται, ἐπὶ τῇ ὑμετέρᾳ ἐκλογῇ. Εἶνε βεβαίως μεγάλη τιμὴ νὰ ὑπηρετῇ τις τὴν Πατρίδα ἐν τῷ μέσῳ τοιαύτης νεότητος. (Ἐφημερίς).

— Εἰς τὸν «Νέον Ἑλεύθερον» τῆς Βιέννης γράφουσιν ἐκ τῆς ὁμηρικῆς πρωτευούσης τάδε: «Ὁ Ραοῦφ πασαῖ ἐστάλη κυβερνήτης εἰς Κρήτην· τὴν αὐτὴν θέσιν ἐν τῇ νήσῳ κατέσχε καὶ ἄλλοτε ὁ διαλλακτικὸς ἀνὴρ, καὶ δὴ καὶ μετὰ τοσαύτης ἐπιτυχίας, ὥστε οἱ Κρήτες κατὰ τὴν ἀναχώρησιν του παρεκάλεσαν τὴν Πύλιν νὰ μὴ μεταθέσῃ αὐτὸν εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν. Ἡ εἰς Κρήτην δευτέρα ἀποστολὴ του ἀπεδείχθη τοσοῦτω μᾶλλον ἀναγκασιότερη, καθ' ὅσον ὁ ἐν Χανίοις ἀγγλὸς πρόξενος κατάρθρωσε νὰ σχηματίσῃ κόμμα ποθοῦν καὶ ἀξιοῦν νὰ τεθῇ ἡ νῆσος ὑπὸ τὴν προστασίαν τὴν

ἀγγλικήν. Ἡ Ἀγγλία χεῖρε τῆς Κρήτης ὅπως δεσπόζῃ ἐν-χερέστερον τοῦ Σουλῆ. Ἀπέναντι τοῦ ἀγγλικοῦ κόμματος ὅμως ἔτταται ἕτερον κόμμα τὸ ἐλληνικόν, ἀσυγκρίτως ἰσχυρότερον καὶ πολυχρημότερον. Ἡ Κρήτη, λέγουσιν οἱ νησιῶται οὗτοι, ἠγωνίσαστο ὑπὲρ τῆς ἐλληνικῆς ἀνεξαρτησίας· δὲν εἶναι λοιπὸν πρέπον οὐδὲ ἐπιεικὲς νὰ αἰτῇ νῦν τὴν ἀγγλικὴν προστασίαν, ἀπ' οὗ πρὸ τινῶν ἐτῶν αὐτὴ ἡ Μ. Βρετανία παρεδωκε τὴν Ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. Κέντρον τοῦ ἐλληνικοῦ κινήματος εἶναι αἱ Ἀθήναι. Ἐπειδὴ τὸ ἐλληνικὸν κόμμα κατάρθρωσε νὰ προκαλέσῃ ἐνισχυτὰς ταρχαίς, ἀπέστειλεν ἡ κυβερνήσις τὸν μόνον ἄνδρα, ὅστις ἔγνω νὰ ἐκβιάσῃ τῶν νησιωτῶν τὴν συμπάθειαν, διατάξας πρὸς τοῦτους νὰ μεταβῶσιν ἐκεῖσε τέσσαρα τάγματα ἐκ τῆς Συρίας».

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Διὰ πολλῶν καὶ ποικίλων εἰκασίῶν προσπαθοῦσιν αἱ ἐφημερίδες τῆς Βιέννης νὰ ἐξηγεύσωσι τὰ αἰτία τῆς προσεχοῦς εἰς τὴν Βυρῶπην ἀποδημίας τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων. Ἐν πρώτοις ἰσχυρίσθησαν ὅτι ὁ βασιλεὺς, βαρέως φέρων τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα, θὰ ἐκλίπῃ ἀνεπιστρέπτει τὴν Ἑλλάδα ἢ θὰ ἐπιστρέψῃ ἀπ' οὗ τοῦ ἔθνους περιορίσῃ τὰς ἐλευθερίας του. Ἡ ἡμετέρις «Πολιτικὴ Ἀνταπόκρισις» διαφεύδουσα τὰς γελοίας ταύτας φήμας, λέγει ὅτι ὁ Γεώργιος ἀπέρχεται εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ὅπως ἐνεργήσῃ, ἰδίως παρὰ τῇ ῥωσικῇ αὐλῇ, ὑπὲρ τῶν ἀλλοδαπῶν συμφερόντων. Ὁ Γεώργιος μελετᾷ (κατὰ τὴν «Πολιτικὴν Ἀνταπόκρισιν») νὰ ποιήσῃ καταληπτὸν εἰς τὰς προστατίδας δυνάμεις ὅτι τὸ μικρὸν βασίλειον τῆς Ἑλλάδος δὲν δύναται νὰ καταστῇ βιώσιμον, ἐὰν μὴ προσλάβῃ τὴν Θεσσαλίαν, τὴν Ἡπειρον, τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Κρήτην. Ταῦτα λοιπὸν μελετᾷ νὰ εἴπῃ ὁ βασιλεὺς Γεώργιος πρὸς τὰς μεγάλας δυνάμεις, ὡς ἰσχυρίζεται ἡ «Πολιτικὴ Ἀνταπόκρισις». Νοεῖται δὲ οἰκισθῇ ὅτι αἱ δυνάμεις πολὺ ὀλίγην ἐχρυσίν ὄρεξιν νὰ ἀναγκάσωσι διὰ τῆς βίας τὴν Πύλιν ὅπως ἀποδεχθῇ τὰς προτάσεις τῶν Ἑλλήνων. Μία ἐφημερίς τῆς Βιέννης παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἰκετήριος περιήγησις τοῦ Γεωργίου θὰ εὐδοκίμησῃ ἐπὶ τοιοῦτον ὅσον καὶ ἡ εἰς τὴν Ἰταλίαν περιοδεία Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου, κατὰ τὰ προεόρτια τῆς εἰς τὴν Βυρῶπην τουρκικῆς εἰσβολῆς. «Προτρέπομεν (λέγει) τὴν Ἑλλάδα νὰ συνταχθῇ στρατιωτικῶς καὶ πολιτικῶς, διότι ἄλλως πως εἶναι τῶν ἀδυνάτων νὰ ἐπισύρῃ πάλιν τὴν ἀπώλεσιν ἀγαθὴν ὑπόληψιν. Ἡ Βυρῶπη δὲν θὰ περιβάλῃ τὴν ἐπέκτασιν τῆς Ἑλλάδος πρὶν ἢ πεισθῇ ὅτι οἱ Ἕλληνες διεχειρίσθησαν καλῶς τὸ μικρὸν βασίλειόν των. Πρέπει νὰ δείξωσιν οἱ Ἕλληνες διὰ τῶν ἔργων ὅτι ἔχουσι καὶ πολιτικὰς ἀρετάς, οὐχὶ δὲ μόνον ἐλαττώματα σποραδικῆς φύλης».

Ἐν τῇ Ἑρζεγοβίνῃ συνήφθησαν κατ' αὐτὰς σφοδραὶ μάχαι. Κατὰ τὴν «Πολιτικὴν Ἀνταπόκρισιν» τῇ 6/18 ἰαν. ἐξῆλθον ἐκ Τρεβιζίνης ἐξ τουρκικὰ τάγματα κομίζοντα τροφὰς εἰς τὰ παρὰ τὰ αὐστριακὰ σύνορα μικρὰ φρούρια. Καὶ ἐξετέλεσαν μὲν τελεσφόρος τὸ ἔργον τῆς ἐντολῆς των. Ἐπανακάμπτοντο ὁμοῦ εἰς Τρεβιζίνην προσεβλήθησαν κρατερῶς ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν ὧν ἡγοῦντο οἱ ὀπλαρχηγοὶ Παύλοβιτς, Βάσεβιτς, Βουκάλοβιτς καὶ Πέτκοβιτς· ἔπαθον δὲ (κατὰ τὴν «Πολιτικὴν Ἀνταπόκρισιν») μεγάλην φθοράν. Οἱ ἐπαναστάται ἐκυρίευσαν 350 ὅπλα ὀπισθογεμῆ καὶ ἐξ σκηνῶν οἱ Τούρκοι ἀπώλεσαν πολλοὺς ἀλλ' ἠγωνίσθησαν γενναίως καὶ κατάρθρωσαν νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς Τρεβιζίνην ἀνὰ μέσον τῶν ἐπαναστατικῶν φάλαγγων, αἵτινες εἶχον προκαταλάβῃ τὰς ἐπικαίρους θέσεις. Κατὰ νεώτερον τηλεγράφημα ἐκ Κετίγγης (719), οἱ Τούρκοι ἀπώλεσαν κατὰ τὴν μάχην τῆς 6/18 τριακοσίους (:) ἀνδρας ἀποθανόντας καὶ τετρακοσίους (:) τραυματισθέντας. Ἡ νίκη αὕτη (λέγει τὸ ολαβικὸν τηλεγράφημα) ἐγκαινίζει λαμπρῶς τὴν ἐν τῇ νοτίῳ Ἑρζεγοβίνῃ χιμερινὴν ἐκστρατείαν. Οἱ σλάβοι διεκδιδόντες κατ' αὐτὰς καὶ ἄλλος χαρμολύτης ἀγγελέας. Αἱ ἀπὸ τινος χρόνου ἀκμάζουσαι ἐριδες τῶν ἐν Ἑρζεγοβίνῃ ὀπλαρχηγῶν διελύθησαν, ὡς βεβαιῶσι, διὰ τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ Αἰουβιβερατίτς, ὅστις ἐξεπροσώπει τὸ σεβικὸν κόμμα. Ἀντὶ τοῦ εἰς Βελιγράδιον ἀπελθόντος δὲ τούτου, ἐκπρόχρηται ἀρχιστράτηγος ὁ μαυροβουνιώτης Πέκος Παύλοβιτς, οὗτος δὲ ἐγένετο κατὰ δὴλον ὅτι ὁ ἐν Ἑρζεγοβίνῃ ἀγὼν εἶναι κίνημα κατ' ἐξοχὴν μαυροβουνιωτικόν. Ἀπερχόμενος δὲ ὁ Αἰουβιβερατίτς, ἀπέτενε πρὸς τοὺς ἐπαναστάτας τὴν ἐπομένην προκύρυσιν. «Δὲν δύναμαι πλέον νὰ προεξάρχω ὑμῶν χωρὶς νὰ καταστῶ ἐνοχος ἀφιλοπατρίδος καὶ ἀναξιοπρεποῦς συμπεριθρίων ἐρίδων. Ἀποχωρῶ λοιπὸν ἀπεκδεχόμενος αἰσιωτέρας περιστάσεως· ὑμεῖς δὲ ἐξακολουθεῖτε ἀγωνιζόμενοι ὑπὸ τὸν νέον ἀρχηγόν σας»· ἐξορκίζω ἅπαντας τοὺς ἐθελοντάς νὰ ἐμμένωσιν εἰς τὰς θέσεις των· εὐχομαι δὲ διὰ τῶν κοινῶν προσπαθειῶν νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ μεγάλη ἰδέα ἧς τὸ σύνθημα εἶναι «ἔξω οἱ Τούρκοι».

Ἐκ Βελιγράδιου ἐπιστέλλονται σπουδαῖα μηνύματα· πρῶτον, ὅτι ἡ Σκουπτινα, ἧς ἡ ἐμπάθεια εἶναι ἰσχυροτέρη τῆς φιλοπατρίας, ἀπεφάσισε νὰ εἰσαγάγῃ εἰς δίκην τὸ πρῶτον ὑπουργεῖον Μαρίνοβιτς· δεύτερον, ὅτι ἡ κυβερνήσις διέταξε

νὰ διενεργήσῃ δραστηριώτερον ἢ πρὶν αἱ πολεμικαὶ παρασκευαί· τρίτον, ὅτι ἀνεκαλύφθη συνωμοσία κατὰ τοῦ ἡγεμό-νος Μίλαν, ὅστις, ὡς γνωστὸν, δὲν ἀπολαύει τῆς εὐνοίας τῶν σφόδρα φιλελευθέρων. Οὐδὲν ἤττον ὁ Μίλαν περιπορεύεται πολὺ τὸν πρῶτον προθυπουργὸν Μαρίνοβιτς, ὃν καὶ ἀπέστει-λεν ἐσχάτως εἰς Ρώμην νὰ ἐρωτήσῃ τὴν ἰταλικὴν κυβερνή-σιν, ἐὰν θὰ χορηγήσῃ τὴν ἡθικὴν συνδρομὴν τῆς εἰς τὴν Σερ-βίαν, ἐν περιπτώσει σεβοτουρκικοῦ πολέμου.

Αἱ ἐν τοῖς δῆμοις τῆς Γαλλίας γενόμεναι προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι πρὸς ἐκλογὴν τῶν 225 γενοσυστατῶν ἐπερατώθη-σαν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν. Δὲν εἶναι εἰσέτι ἀκριβῶς γνωστὸν τὸ ἐξαγόμενον, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι οὔτε οἱ δημοκρατικοὶ οὔτε οἱ συντηρητικοὶ ἐνίκησαν ἀπολύτως. Ἡ κυβερνήσις καταδι-ώκει τοὺς δημοκρατικούς, ἐσχάτως δὲ ἀπηγόρευσε νὰ τελε-σθῇ ἐν Μασσαλίᾳ συμπόσιον, εἰς τιμὴν τοῦ Γαμβέτα.

(Κλειώ).

Ὁ πρὸ πολλοῦ μετὰ δύο ἐν Παρισίοις ἐργαστα-σίῳ συνεταιρισθεὶς κ. Ἀναστάσιος Λαμπρινός, ἐκό-μισε πρὸ ἡμερῶν ἐκεῖθεν καὶ ἐφωδίασε τὸ ἐμπορι-κὸν κατάστημά του διὰ διαφόρων εἰδῶν, ἧτοι κα-πέλλων παντοειδῶν ἀρίστης ποιότητος, ἐπιμαν-κίων, λαιμοδαϊτῶν, περιλαιμίων (Κολλάρων) καὶ χειροκτιῶν, ἅτινα πωλεῖ εἰς μετριωτάτας τιμὰς.

Ἡ ἰδιόκτητος ἀποθήκη τοῦ Κυρίου Χρήστου Εὐαγγελίδου, κάτωθι τῆς οἰκίας του κειμένη καὶ παρὰ τὸ Χρυσοχοεῖον τῶν Ἀδελφ. Πεϋρέτ, ἐνοικιά-ζεται παρὰ τῶν Ἀδελφῶν Βρυῶνν εἰς πολὺ συγ-καταβατικὴν τιμὴν.

ΚΛΗΣΙΣ

Γιαννουλῆ Ι. Μπενᾶ, κατοίκου τοῦ δήμου Ἀνδρου, Κατὰ

Ἀντωνίου Δημητρίου Κονδύλη,

κατοίκου ὠσαύτως, ἀγνώστου ἡρῆ διαμονῆς.

Ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικοῦ Ἀνδρου.

Δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 169 τῆς 28 Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1874 χρεωστικοῦ ὁμολόγου, γενομένου ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀνδρου Ν. Γούναρη ἔχω λαμβάνειν παρὰ τοῦ ἀντιδίκου εἰκοσάφραγμα Γαλλίας 6 1/2, τὰ ὅποια ἐδά-νεσα αὐτῷ δι' ἀνάγκης τοῦ κατὰ τὴν εἰρημένην ἐποχὴν πληρωτέα εἰς πρώτην αἰτήσιν μου μὲ τόκον πρὸς 10 τοῖς 0/0 ἐτησίως μέχρι ἐξοφλήσεως. Πράττει ἐκ τῶν αὐτῶν ἀν-τιδίκων ἐδάνεισα κατὰ τὴν 2αν Μαρτίου 1874 ἡμισυ εἰκο-σάφραγμα Γαλλίας, μὲ συμφωνίαν νὰ μοὶ ἐπιστρέψῃ αὐτὸ εἰς πρώτην αἰτήσιν μου, μὲ τόκον πρὸς 10 τοῖς 0/0 ἐτησίως μέχρι ἐξοφλήσεως.

Ἐπειδὴ δικαιοῦμαι ν' ἀπαιτήσω παρὰ τοῦ ἀντιδίκου νὰ μοὶ πληρώσῃ τὸ τε κεφάλαιον τῆς πρώτης ἀπαιτήσεώς μου εἰκοσάφραγμα 6 1/2, καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς συντάξεως τοῦ ὁμο-λόγου μέχρι σήμερον καθυστερουμένους τόκους ἕτερα εἰκοσά-φραγμα 1.85/00, τὸ ὅλον εἰκοσάφραγμα 8.35. Ἐπίσης δὲ δικαιοῦμαι ν' ἀπαιτήσω παρὰ τοῦ αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον τῆς ἑτέρας ἀπαιτήσεώς μου 50 ἑκατοστὰ τοῦ εἰκοσαφράγμου, καὶ τοὺς μέχρι σήμερον καθυστερουμένους τόκους αὐτοῦ, ἕτε-ρα δέκα ἑκατοστὰ τοῦ εἰκοσαφράγμου, τὸ ὅλον 60/00.

Διὰ ταῦτα

Καλῶ αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικοῦ Ἀνδρου, ἐμπροσθέντως, ἧτοι τὴν πρώτην δικάσιμον πολ. δι-κῶν μετὰ ἐξ' ἡμέρας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς παρούσης πρὸς συζήτησιν αὐτῆς καὶ ἐξαίτουμαι·

1) Νὰ γείνη δεκτὴ ἡ παρούσα κλήσις.

2) Νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ἀντίδικος νὰ μοὶ πληρώσῃ διὰ τὰς ἀνωτέρω ἐκτεθειμένους αἰτίας α) εἰκοσάφραγμα Γαλλίας ὀκτώ καὶ τριάκοντα πέντε ἑκατοστὰ· β) ἕτερα ἐξήκοντα ἑκατοστὰ τοῦ εἰκοσαφράγμου, ἧτοι τὸ ὅλον εἰκοσάφραγμα ὀκτώ καὶ ἐννεήκοντα πέντε ἑκατοστὰ (χρηθ. 8.95) ἐν τόκῳ πρὸς 12 τοῖς 0/0 ἐτησίως ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς παρούσης μέχρι ἐξοφλήσεως.

3) Νὰ διαταγῇ ἡ προσωρινὴ ἐκτέλεσις τῆς ἀποράσεως καὶ

4) Νὰ ὑποκύβῃ εἰς τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη τῆς σημερινῆς.

Ὁ ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητὴρ ἐπιδότω νομίμως ὅμοιον τῆς παρούσης εἰς τὸν Κύριον Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Σύρῳ Πρω-τοδικῶν διὰ τὸν ἀγνώστου διαμονῆς ἐναγόμενον Ἀντώνιον Δ. Κονδύλην καὶ δημοσιεύσῃ ἕτερον ὅμοιον διὰ τινος τῶν ἐν Σύρῳ ἐκδιδόμενων ἐφημερίδων.

Ἐν Ἀνδρῶν τὴν 28ην Νοεμβρίου 1875.

Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος

τοῦ ἐναγόντος Γιαννουλῆ Ι. Μπενᾶ

Η. Α. ΠΑΣΧΑΛΗΣ.

Ὁ συντάκτης καὶ ὑπεύθυνος

Γ. ΚΥΤΤΡΙΑΛΚΗΣ.